

Розділ 7

Усе йде шкереберть

У перукарському салоні «Ельфріда» гуділи фени та гарчали сушильні апарати.

Щосуботи після обіду Іда допомагала батькам. Роботи в неї було багато: мити чашки з-під кави, змітати волосся, класти рушники до пральної машини. Якщо родина Кроненберг хотіла щось разом зробити після зачинення перукарні, Іді доводилося також ставати до роботи.

Нині вона хотіла піти з батьками в кафе-морозиво «Рома», яке розташувалось у пішохідній зоні містечка. Дівчинка радісно кинула наступну порцію рушників у сушарку. Про те, що Бенні

LIVEWORKSHEETS

запрошував її на день народження, вона геть забула.

О 14:30 за адресою Лерхенфельдштрассе вже стояв святково накритий стіл.

О 14:45 напружений Бенні видивлявся у вікно та чекав на Іду.

О 15:00 у двері подзвонили дядечко Торстен та тітонька Ерентрауд.

О 15:10 зателефонував дядечко Джоні та перепросив. Його мотоцикл потрапив у аварію.

О 15:15 мати Бенні почала роздавати торт, хоча той ще просив почекати.

— Іда неодмінно от-от прийде.

О 15:30 розкрив подарунок, який принесли його дядечко та тітка. Це була піжама з плюшевими ведмедиками Тедді.

О 17:00 родичі люб'язно попрощалися.

О 21:00 мати побажала йому на добраніч та провела долонею по лобі.

О 21:05 Бенні лежав у ліжку та плакав.

Коли в понеділок Іда прийшла до школи, місце поруч із нею було порожнім. Бенні пересів у перший ряд, до Шокі, і навіть не подивився

LIVEWORKSHEETS

на неї. Що це з ним? А, байдуже. Іда знизала плечима та витягла з торбинки теку.

Раптом дівчинка побачила свою блискучу сережку. Вона лежала на підлозі. О, про прикраси вона й забула в п'ятницю, з цим містером Моррісоном та його чарівною зоологічною крамницею. А де ж друга сережка? Іда обшукала всю підлогу, але нічого не знайшла.

Ніхто з однокласників також не зміг допомогти.

— У п'ятницю я бачила одну, — сказала Сібель.

— А другу? — запитала Іда. Вона вже починала нервувати.

Сібель знизала плечима.

— Може, прибиральниця знайшла?

На перерві Іда пішла до завгоспа. Його довелося шукати довго, і знайшовся він у дівочому туалеті.

— Що це ви тут робите? — здивувалась Іда.

— Прибираю за вами, школярами, — незадоволено відповів пан Вондрашек. В одній руці в нього була жовта губка, а в другій — зелений миючий засіб. — Ти що, не бачила цієї мазанини?

— Ні, — обізвалась Іда та сунула йому під ніс сережку. — Вам такого не віддавали?

Пан Вондрашек лише коротко подивився на неї.

— Гарна, — промовив він. — І, звісно, чогось та варта. Готовий битися об заклад, її поцупи-

LIVEWORKSHEETS

ли, — Іда занервувала ще більше. Після уроків вона знову розпитала всіх у класі, але ніхто сережки не бачив.

Бенні все ще навіть не дивився на Іду. Протягом тижня він не обмінявся з нею жодним словом. Тепер Іда сиділа за партою одна-однісінька.

У п'ятницю за розкладом знову була фізкультура. Коли Бенні витягнув із мішечка своє трико, звідти викотилася сережка.

Звідки вона там узялася?

Йо, який стояв поруч, також побачив прикрасу.

— Гей, диви! — здивовано скрикнув він. — Це ж Ідина сережка! Піду, віднесу її до пані Берґманн.

Йо все ще сердився за те, що під час естафети Бенні опинився в його команді. Бенні здивовано дивився йому вслід.

— Вона випадково опинилась у фізкультурній формі Бенні, — голосно промовив Йо, щоб усі чули. Слово «випадково» він підкреслив дуже кумедно. А до пані

LIVEWORKSHEETS

Берґманн додав: — Я вважаю, що треба покарати Бенні й заборонити йому сьогодні бігти.

— Хто бігає, а хто ні, вирішую поки що я, — спокійно відповіла пані Берґманн. — Бенні? Що ти можеш на це сказати?

Бенні густо почервонів.

— Я... я гадки не маю, звідки ця дурна цяцька в моєму мішечку, — затинаючись, пробурмотів він. — Нащо вона мені взагалі?

— Ну, добре, — відповіла пані Берґманн. — Облишмо це. Урешті-решт, сережка знайшлась! Ось, тримай, Ідо!

І вона повернула сережку дівчинці.

Приголомшена Іда забрала прикрасу. Як вона могла потрапити до переодягальні хлопчиків? Байдуже, головне, що знайшлась.

Але те, що Бенні так зневажливо відгукнувся про прощальний подарунок Міріам, дуже розсердило дівчинку.

І взагалі, їй здавалося, що після вихідних Бенні став трохи дивним. Чому це він раптом відсів? Чому перестав з нею розмовляти?

Чи Йо має рацію? Можливо, Бенні справді поцупив її сережку? Відповіді в Іди не було. Ясно було одне: Бенні враз почав здаватися їй цілком нецікавим.

— Треба зважати, що залишаєш у класі, — уїдливо сказала Гелена.

— Бенні — злодюжка, — промовив Сілас.

Тренування з бігу виявилося цілком провальним.

LIVEWORKSHEETS

Іда вставила обидві сережки у вуха та відмовилась їх знімати.

— Щоб їх знову хтось поцупив? — уперто сказала вона, і за це опинилася на лаві.

Сьогодні найкращий час показав Сілас, і всі плескали в долоні. Це Йо не сподобалось.

Бенні показав найгірший результат і почувався кепсько, як ніколи.

А пані Берґманн розсердилась, тому що її секундомір несподівано перестав працювати.

Відповідно, настрій у всіх був зіпсований, коли врешті пролунав дзвоник на перерву.

Перерва тривала лише п'ять хвилин, але цих п'яти хвилин вистачило, щоб знову забруднити двері шкільних туалетів.

Бенні — злодюжка!

А на інших дверях виднілося:

Тітонька Ельфріда — дурепа!

— Яка це муха вас укусила? — запитала міс Корнфілд на початку уроку німецької мови. Увесь клас незадоволено дивився кудись у стелю. Усі мовчали.

— Що ж, можливо, вас трохи підбадьорить жеребкування! — промовила вона та плеснула

LIVEWORKSHEETS

в долоні. — Нині будуть обрані партнери для доповіді. Тоді на вихідних матимете змогу посидіти разом та обрати гарну тему.

Міс Корнфілд роздала клаптики паперу, на яких кожен мав написати власне ім'я.

Дванадцять папірців із іменами дівчаток упали до салатниці міс Корнфілд, яку вона, напевне, принесла з дому заради акції під назвою «Здорове харчування на перерві!».

Дванадцять папірців із іменами хлопчиків потрапили до ланч-боксу Леонії. У неї він був найчистішим.

— Хто хоче тягнути? — запитала міс Корнфілд. Коли ніхто й не поворухнувся, учителька знизала плечима. — Тоді це зроблю я, — і вона поставила обидва імпровізовані «барабани» поруч на вчительський стіл.

Іда думала про те, що їй дуже кортить працювати разом із Йо, і стиснула пальці так, що вони побіліли. Міс Корнфілд перемішала жереби.

Дівчинка подивилася на Йо. Той кумедно підстрибував на стільці та усміхався, а тоді почав перешіптуватись із Сіласом. Обидва хлопчики пирхнули.

Дівчинка хутчій потупила очі.

Нарешті міс Корнфілд витягла із салатника перший папірець.

— Гелена, — прочитала вона й знову опустила руку в ланч-бокс.

— Макс, — промовила вчителька.

LIVEWORKSHEETS

По одному обирались пари. Серце Іди несамовито калатало. Вона востаннє подивилася назад, на Йо, коли пролунало її ім'я.

Серце гучно забилося. Міс Корнфілд перемішала папірці з іменами хлопчиків, а потім витягнула один.

Коли вона прочитала «Бенні», Іда опустила голову на парту. Так, Бенні був останнім із тих, з ким би їй хотілося працювати. Йо дісталась у партнерки Сібель.

- **Це було очікувано, правда?**
- **Подумаймо, чи зможуть діти порозумітися і як саме.**
  Насамперед, виходячи з тексту,
  чи винен Бенні перед Ідою? **Так** **Ні**
  а чи є провина Іди перед Бенні? **Так** **Ні**
  То хто ж має вибачитися?

LIVEWORKSHEETS